

Del present pel futur

Una gran oportunitat per poder escoltar una gran formació orquestral és la que es va viure al Teatre Catalunya de Santa Coloma de Farners en el primer dels dos concerts que la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) ha realitzat en el darrer cap de setmana a les comarques gironines i que anava en benefici de la Creu Roja.

El concert, dedicat en aquesta ocasió a obres escrites en els darrers cent anys, s'obria amb Imatges d'un món efimer (2010-2011), un encàrrec de la JONC al compositor reusenc Josep Maria Guix (1967). L'obra remet a la tradició japonesa dels ukiyo-e, i està dividida en quatre seccions presentades sense solució de continuïtat: I. Broken light (Introducció), II. Endless rain (desenvolupament-cànon), III. Restless wind (scherzo) i IV. Schades of life (nocturn).

És una obra de gran bellesa i refinament tímbric que remet a quatre imatges, perfectament audibles, relacionades amb la natura (boira, pluja, vent i silenci) i associades a un cert impacte sonor i emocional. El compositor també senyala que és una obra que busca crear ambients i que evoluciona en un contínuum que sorgeix d'una energia inconscient.

Els joves músics de l'orquestra, sota la batuta del seu titular, Manel Valdivieso, van saber mostrar, malgrat els inconvenients acústics a l'escenari, les subtils sonores i les atmosferes contemplatives de la partitura de Guix. El concert va tancar la primera part amb la Rapsòdia-concert per a viola (1952), de Bohuslav Martinu. La jove violista catalana Anna Puig, ben recolzada per l'orquestra, va desplegar l'ample ventall de recursos tècnics que posseeix al servei d'una exquisida musicalitat plena de contrastos i amb un bon sentit discursiu.

A la segona part, la JONC va afrontar amb implicació la imponent i complexa partitura de La consagració de la primavera (1911-1913, revisió 1947), d'Igor Stravinsky. Ja des del primer compàs, amb el solo de fagot, va quedar palès el compromís individual dels joves músics que, en el transcurs de l'obra, es va anar consolidant a les diferents seccions.

Manel Valdivieso, que va estar molt atent als efectes orquestrals, va apostar per una lectura que assegurés les articulacions i la complexitat tècnica, la qual cosa va contribuir que el primitivisme visceral que Stravinsky va plasmar a la partitura quedés en un segon pla.

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya va demostrar, un cop més, el seu creixement musical i la valuosa raó de la seva existència en una notable interpretació en què va transmetre al públic implicació, il·lusió, energia i qualitat.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/404627-del-present-pel-futur.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss